

AP 7 OM EN GRØFT ER OMFATTET AF VANDLØBSLOVEN

STØTTET AF

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver kommunal afgørelse om, at en mindre grøft, der er tildækket, ikke er omfattet af vandløbsloven.

Sagsbeskrivelse

Sagen angår en 14 meter lang grøft. Ejeren af den ejendom, hvorpå grøften er beliggende, har dækket grøften til. Naboen til ejendommen har henvendt sig til kommunen og oplyst, at grøften indgår som en del af en større afvanding, der er lavet i 1970'erne med omkring 25 lodsejere. I modstrid hermed oplyser den grundejer, der har dækket grøften til, at grøften er fremkommet, da man dybdepløjede for at lave et læhegn.

De nærmere oplysninger i sagen om grøften skal ikke beskrives her. Kommunen traf afgørelse i sagen, hvorefter den nu lukkede grøft ikke er et vandløb i vandløbslovens forstand. Naboen klagede over denne afgørelse til Natur- og Miljøklagenævnet.

Nævnet henviser i sin afgørelse til en tidligere klagenævnsafgørelse i sagen [NMK-43-00509](#) om samme emne, og giver i øvrigt en detaljeret beskrivelse af hvilke forhold, der indgår i vurderingen af, om en grøft er omfattet af vandløbsloven, og dermed er beskyttet mod nedlæggelse uden tilladelse fra vandløbsmyndigheden. Der henvises til afgørelsen i sagen [NMK-43-00623](#). Det skal her bemærkes, at nævnet fandt, at der for at et vandløb, herunder en grøft, er omfattet af vandløbsloven, må der være tale om, at vandløbet anvendes til enten at bortlede eller opsamle vand. Nævnet anfører videre, at behovet for afledning/opsamling af vand i praksis typisk ikke vil være til stede en stor del af året. Det er nævnets vurdering, at denne type af anlæg/vandområde er omfattet af loven, såfremt der er et tilbagevendende behov for disses funktion.

Klagenævnet foretager en omfattende vurdering af de faktuelle forhold i området på grundlag af tilgængeligt kort- og luftfotomateriale, herunder et ortofoto fra 1954, og undersøger nedbørsforholdene på det tidspunkt, hvor kommunen foretog en besigtigelse af området. På det tidspunkt var området usædvanlig tørt. Nævnet bemærker, at det ikke fremgår af kommunens afgørelse, at kommunen har inddraget det omtalte ortofoto fra 1954 og skyggekort/hillshade fra arealinformation i sin vurdering, og at kommunen ifølge dennes afgørelse alene har besigtiget klagers arealer, og det kun den ene gang i en meget tør periode.

Samlet set finder nævnet, at kommunens afgørelse hviler på en så mangelfuld sagsbehandling, at officialmaksimen/-princippet ikke er opfyldt. Herefter ophæver nævnet kommunens afgørelse og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Bemærkninger til sagen

Overordnet set forekommer sagen som en meget begrænset sag, da den alene angår en grøft på 14 m, men da den har betydning for afvandingstilstanden på klagerens arealer, har den reel betydning. Det kan konstateres, at kommunen har foretaget en forholdsvis overfladisk behandling af sagen. Til gengæld foretager klagenævnet en omhyggelig sagsbehandling. Det må på baggrund af afgørelsen lægges til grund, at der i sådanne sager om vandløbsforhold stilles krav om en omhyggelig sagsbehandling med inddragelse af relevant tilgængeligt materiale. Afgørelser skal begrundes detaljeret med oplysning om det materiale, der indgår i vurderingsgrundlaget.

Hvis en besigtigelse er relevant, er en sådan (naturligvis) ikke tilstrækkelig til at vurdere afstrømningsforhold, hvis den alene foretages i en tør periode. Bemærk, at en grøft kan være omfattet af vandløbsloven, selv om behovet for grøftens funktion kun er til stede en begrænset del af året.

Det skal som en detalje nævnes, at kommunen i sine bemærkninger til klagen har anført, at det i den konkrete sag kun er klager, der har interesse i grøftesporet. Nævnet bemærker, at det fremgår af kommunens afgørelse, at kommunen har lagt til grund, at der er tale om et enkeltmandsvandløb. Det er ifølge nævnet ikke tilfældet. Det følger af vandløbslovens § 2, stk. 2, at de såkaldte enkeltmandsvandløb ikke er omfattet af vandløbsloven. Det forhold har kommunen så lagt til grund for sin afgørelse. Her er kommunen i en retsvildfarelse, idet et vandløb først anses for et enkeltmandsvandløb, hvis det fra sit udspring til udløb i havet udelukkende løber på én ejendom.